



KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

TEORIA I PODSTAWY PROJEKTOWANIA WNĘTRZ W OBIEKTACH USŁUCHOWYCH

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

II/3

Profil studiów

praktyczny

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

45

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

4

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Barbara Świt-Jankowska

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Barbara Świt-Jankowska/dr inż.
arch. Agata Gawlak

Wymagania wstępne

student ma podstawową wiedzę ogólną z zakresu sztuki i architektury oraz architektury wnętrz,

student zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu architektury wnętrz,

student ma podstawową wiedzę w zakresie kierunków studiów powiązanych ze studiowanym kierunkiem studiów,



student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania wnętrz przestrzeni mieszkalnych,

student ma podstawową wiedzę z zakresu rysunku technicznego budowlanego koniecznego przy prezentacji koncepcji projektu wnętrz architektonicznych,

student ma wiedzę o trendach rozwojowych i najistotniejszych nowych osiągnięciach z zakresu projektowania wnętrz środowiska mieszkaniowego człowieka,

student ma wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych i prawnych uwarunkowań projektowania wnętrz przestrzeni mieszkalnej dla człowieka.

student potrafi posługiwać się technikami rysunku odręcznego i architektonicznego niezbędnymi w procesie projektowym, potrafi zaprezentować projektowaną bryłę z światłocieniem w perspektywie lub aksonometrii, z zaznaczonym kontekstem miejsca,

student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,

student potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi obejmującymi środki plastyczne właściwe do realizacji zadań typowych dla kształtowania kompozycji architektonicznej wnętrz,

student potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach,

student potrafi przygotować w języku polskim dobrze udokumentowane opracowanie zagadnień projektowych związanych z projektowaniem wnętrz w małych i średnich typach zabudowy mieszkalnej,

student ma umiejętność samokształcenia się,

student potrafi posługiwać się technikami ręcznego rysunku w procesie kształtowania nieskomplikowanej formy, o niewielkiej skali i na ich podstawie interpretować i wyciągać wnioski,

student potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić istniejące rozwiązania, systemy i procesy związane z projektowaniem wnętrz w przestrzeni mieszkalnej,

student potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację zadań praktycznych w zakresie opracowywanego projektu.

zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu,

student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób,



student ma świadomość i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności projektowej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje,

student potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role,

student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy w związane z prawidłowym zastosowaniem obowiązujących przepisów prawnych i procedur administracyjnych,

student potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, twórczy i innowacyjny w zakresie poszukiwaniu środków wyrazu przy sporządzaniu koncepcji projektu wnętrza i pozyskiwaniu materiałów pomocnych do ich realizacji.

Cel przedmiotu

Wykłady: doskonalenie znajomości narzędzi i technik analiz jakościowych i ilościowych w ocenie potencjału przestrzeni (elementy analizy SWOT), zgłębianie wielokierunkowych powiązań zagadnień projektowania architektonicznego wnętrza w obiektach usługowych z innymi dziedzinami: psychologią środowiskową, proksemiką, ergonomią dużych grup, pogłębianie wiedzy o współczesnych tendencjach oraz trendach w projektowaniu architektonicznym wnętrza budynków usługowych, pozyskanie wiedzy o kompozycyjnych zasadach projektowania wnętrza w obiektach usługowych (kompozycja brył, semiotyka, archetyp, detal), pozyskanie wiedzy dotyczącej relacji projektowanego wnętrza obiektu z jego otoczeniem oraz znaczenia kontekstu w projektowaniu wnętrza obiektów usługowych (kontekst kompozycyjny, kontekst przestrzenny, kontekst kulturowy), pogłębianie wiedzy o podstawowych warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w obiektach usługowych, pogłębianie wiedzy o współczesnych elementach wyposażenia technicznego wnętrza obiektów usługowych, pogłębianie wiedzy o ergonomii w projektowaniu wnętrza w obiektach usługowych (skala człowieka), pogłębianie wiedzy o współczesnych materiałach wykończeniowych stosowanych w projektowaniu wnętrza obiektów usługowych.

Ćwiczenia projektowe: kształcenie umiejętności analizy zróżnicowanych potrzeb użytkowników w zależności od przeznaczenia obiektu, analiz technicznych obiektu, analiz krytycznych istniejących rozwiązań funkcjonalnych, analiz opracowań naukowych, doskonalenie umiejętności projektowania wnętrza dla różnych grup wiekowych, uwzględniania zróżnicowanych potrzeb użytkowników w zależności od ich kondycji fizycznej, zdrowotnej czy psychicznej, pogłębianie umiejętności kształtowania złożonej kompozycji i tektoniki brył, stosowania tych zasad dla zespolenia funkcji, formy i konstrukcji, osadzenia kompozycji w budowlanej technologii, doskonalenie umiejętności kreatywnego spojrzenia na formę, funkcję i konstrukcję budynku w kontekście przestrzennym i kulturowym, doskonalenie umiejętności stosowania poznanych schematów funkcjonalnych w różnych konfiguracjach, doskonalenie metod porozumiewania się przy użyciu różnych technik w szeroko rozumianym środowisku zawodowym, koordynacji działań projektowych i organizacji procesów realizacyjnych, ćwiczenie pracy w grupie i odnajdywanie się w różnych rolach, pogłębienie umiejętności wykonywania odręcznych rysunków koncepcyjnych oraz umiejętności graficznego przedstawiania koncepcji projektu wnętrza (rzutów, przekrojów, kładów, perspektyw) z uwzględnieniem niezbędnych elementów budowlanych i wyposażenia technicznego budynku, pogłębienie umiejętności zachowania odpowiedniej relacji między rysunkiem płaskim, a interpretacją trójwymiarową, doskonalenie różnorodnych środków technicznych



oraz materiałowych koniecznych do prezentacji koncepcji projektu wnętrz, rozwinięcie umiejętności budowy makiet (roboczych i docelowych), kształcenie umiejętności przygotowywania prezentacji dotyczącej wybranych, szczegółowych zagadnień z zakresu projektowania wnętrz zabudowy usługowej.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

W01 KA_W01 ma wiedzę w zakresie sposobu realizacji prac artystycznych i projektowych z zakresu architektury wnętrz, zna techniki warsztatowe, zasady kompozycji oraz odpowiedniego doboru środków ekspresji wykorzystywane przy opracowaniu projektów wnętrz (P6S_WG)

W02 KA_W02 zna zasady perspektywy, rzutowania prostokątnego i aksonometrycznego, podstawowe zasady kompozycji, zasady sporządzania podstawowej dokumentacji technicznej projektu architektonicznego wnętrz (P6S_WG)

W03 KA_W12 ma świadomość możliwości praktycznego wykorzystania wiedzy teoretycznej w działaniach artystycznych i projektowych (P6S_WG)

Umiejętności

U01 KA_U01 potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną oraz praktyczną uzyskaną w toku studiów dla tworzenia własnych koncepcji artystycznych, korzystając z właściwych źródeł i narzędzi (P6S_UW)

U02 KA_U04 umie adekwatnie zastosować wiedzę z zakresu technik warsztatowych, w tym z dziedziny kompozycji przestrzennej, wykorzystując relacje form, proporcji, koloru, światła oraz z zakresu sposobu realizacji prac do konkretnych realizacji artystycznych i projektowych (P6S_UW)

Kompetencje społeczne

K01 KA_K02 potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach (P6S_UU, P6S_KR)

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów z przedmiotu „Teoria i podstawy projektowania wnętrz w obiektach usługowych” kończy się zaliczeniem ustnym lub pisemnym. Podstawą do przystąpienia do zaliczenia jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń w ramach modułu kształcenia. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny.

Ćwiczenia: Indywidualne konsultacje z prowadzącym ćwiczenia, bieżąca ocena postępu prac projektowych. Przeglądy cząstkowe podsumowujące kolejne etapy wykonywanego zadania projektowego, z których uzyskanie ocen pozytywnych jest warunkiem zaliczenia przedmiotu (ocena formująca). Przegląd końcowy na ostatnich zajęciach – wystawa projektów i ich ocena.

Ocenie podlegają następujące elementy:

a) kompletność pracy w części analitycznej, projektowej i opisowej, jakość graficzna projektu,



- b) jakość przyjętych rozwiązań projektowych,
- c) realizacja psychofizycznych i społecznych potrzeb użytkowników,
- d) innowacyjność rozwiązań formalnych i funkcjonalnych,
- e) prawidłowe rozwiązanie kwestii technicznych związanych z projektowaniem wnętrz w budynku usługowym,
- f) estetyka i czytelność części graficznej i opisowej oraz makiety.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0. Uzyskanie oceny pozytywnej z modułu, zależne jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich zapisanych w sylabusie efektów kształcenia.

Treści programowe

WYKŁADY:

1. Wstęp do teorii i zasad projektowania wnętrz w obiektach specjalistycznych. Budynek użyteczności publicznej – skrócona historia rozwoju; rozwój typologii, kodowanie funkcji. Wielokierunkowość powiązań zagadnień projektowania architektonicznego wnętrz w obiektach usługowych z innymi dziedzinami: psychologią środowiskową, proksemiką, ergonomią dużych grup. Kontekst kompozycyjny, kontekst przestrzenny, kontekst kulturowy.
2. Projektowanie wnętrz w obiektach specjalistycznych - wpływ otaczającej przestrzeni na komfort użytkownika. Relacje między wnętrzem a zewnątrz (przestrzeń publiczna, przestrzeń półpubliczna). Budynki użyteczności publicznej o nieskomplikowanej funkcji. Podstawowe zależności funkcji, formy i struktury. Kompozycja brył, semiotyka, archetyp, detal.
3. Budynki użyteczności publicznej o złożonej funkcji. Przestrzenie edukacyjne - wymagania i zasady projektowania wnętrz dla małych dzieci (żłobek, przedszkole, nauczanie wczesnoszkolne). Typologia przestrzeni wewnętrznej. Zasady projektowania. Podstawowe warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia. Koncepcje wychowawczo-edukacyjne. Ergonomia i komfort użytkownika.
4. Budynki użyteczności publicznej o złożonej funkcji. Przestrzenie edukacyjne - wymagania i zasady projektowania wnętrz dla dzieci starszych i młodzieży (szkoły podstawowe, szkoły ponadpodstawowe, uczelnie wyższe). Typologia przestrzeni wewnętrznej. Zasady projektowania. Podstawowe warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia. Koncepcje wychowawczo-edukacyjne. Ergonomia i komfort użytkownika.
5. Teoria i historia projektowania obiektów ochrony zdrowia oraz uwarunkowania legislacyjne w projektowaniu ob. ochrony zdrowia. Skrócony zarys historyczny formy i funkcji obiektów ochrony zdrowia. Syntetyczny przegląd przepisów prawnych warunkujących parametry przestrzenne obiektów ochrony zdrowia.



6. Typologia obiektów i ich strefy funkcjonalne. Przegląd obiektów ochrony zdrowia. Aranżacja poszczególnych stref funkcjonalnych. Przestrzenie wspólne oraz zespoły diagnostyczne. Zasady projektowania.

7. Healing environment, biofilia i evidence-based design w projektowaniu ob. ochrony zdrowia. Metody projektowania ob. ochrony zdrowia wspierające procesy terapeutyczne i funkcjonowanie organizacji. Jakość przestrzeni a proces zdrowienia pacjentów, ich poczucie bezpieczeństwa i satysfakcji.

PROJEKT:

Projekt koncepcyjny wewnątrz dowolnego typu budynku użyteczności publicznej w określonym kontekście.

Część analityczna:

- analiza materiałów wyjściowych (projekt zagospodarowania działki, rzuty i przekroje),
- analiza funkcjonalna,
- wnioski, wytyczne projektowe – uszczegółowienie profilu użytkowników.

Obowiązująca skala: 1:500 i 1:100

Część projektowa:

Praca grupowa nad projektem aranżacji wewnątrz całego budynku:

- a. relacje prymarne: publiczne-privatne, wewnątrz-zewnątrz,
- b. funkcja: realizacja zróżnicowanych potrzeb użytkowników,
- c. forma: ukształtowanie złożonej przestrzeni półpublicznej, której typologia odpowiada zbiorowym potrzebom użytkowników, a jednocześnie realizuje potrzebę dialogu społecznego.

Praca indywidualna nad projektem wybranych wewnątrz:

- a. relacje prymarne: publiczne-privatne, wewnątrz-zewnątrz,
- b. funkcja: realizacja zróżnicowanych potrzeb użytkowników,
- c. forma: ukształtowanie złożonej przestrzeni półpublicznej, której typologia odpowiada zbiorowym potrzebom użytkowników, a jednocześnie realizuje potrzebę dialogu społecznego.

Wymagane elementy projektu: część analityczna, rzuty wszystkich kondygnacji, przekroje i kłady wraz z rozwiązaniami kolorystyczno-materiałowymi oraz oświetleniem, perspektywy wewnątrz, część opisowa: wskaźniki powierzchniowo-kubaturowe, zestawienie powierzchni, opis architektoniczno-budowlana makieta (wraz z działką 1:100).

Metody dydaktyczne

wykład, prezentacja, mindmap, burza mózgów, dyskusja, konsultacje indywidualne



Literatura

Podstawowa

1. Alexander Ch., Język wzorców, GWP, 2008.
2. Bańka A., Architektura psychologicznej przestrzeni życia. Behawioralne podstawy projektowania, Stowarzyszenie Psychologia i Architektura, Poznań 2016.
3. de Botton A., Architektura szczęścia, tłum. Krzysztof Środa, Warszawa 2010.
4. Broto C., Shopping malls, Structure, Barcelona, 2005.
5. Dudek M., Children's Space. Architectural Pres., Oxford 2009.
6. Fentress C.W., Civic Builders, Wiley-Academy, Chichester, 2002.
7. Jodidio Ph., Restaurants & Bars, Taschen, Kolonia.
8. Jodidio Ph., Shopping 1, Taschen, Kolonia.
9. Kramer S., Schools. Educational spaces, Braun, 2010.
10. Krier, L., Architektura wybór czy przeznaczenie, Warszawa 2001.
11. Meuser Ph., Construction and design manual. Medical practices, DOM publishers, Berlin, 2010.
12. Neufert E., Podręcznik projektowania architektonicznego, Arkady, 1995.
13. Nickl-Weller Ch. Nickl H., Hospital architecture, Braun, 2013.
14. Norberg-Schulz, Ch., Znaczenie w architekturze zachodu, Warszawa 1999.
15. Pallasmaa J., Oczy skóry. Architektura i zmysły, Kraków 2012
16. Science spaces. Architecture & Design, wyd. Daab, Kolonia, 2007.
17. Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2013.
18. Winterbottom D. Wagenfeld A., Design for healing spaces. Therapeutic gardens, Timber Press, Portland, Londyn, 2015.
19. Witruwiusz, Dziesięć ksiąg o architekturze, PWN, 1956.
20. Włodarczyk J., Architektura szkoły, ARKADY, Warszawa 1992.
21. Yi - Fu Tuan, Przestrzeń i miejsce, PIW, 1987.
22. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych).
23. Żórawski J., O budowie formy architektonicznej, ARKADY, Warszawa 1962.



Uzupełniająca

1. Bilewicz-Kuźnia B., Centner-Guz M., Natura, architektura i zabawa jako źródła przeżyć estetycznych, PROBLEMY WCZESNEJ EDUKACJI / ISSUES IN EARLY EDUCATION, 4 (31) / 2015, s.: 101-121.
2. Renomowane pisma architektoniczne (krajowe i zagraniczne).
3. Giedion S., Przestrzeń, czas, architektura. Narodziny nowej tradycji, tłum. J. Olkiewicz, PWN, Warszawa, 1968.
4. Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna. tłum. B. Gadomska, Arkady, Warszawa, 1987.
5. Monografie współczesnych architektów.
6. Nowak J., Szkoła – nowe przestrzenie edukacyjne, w: Pedagogika wczesnoszkolna wobec zmieniających się kontekstów społecznych. T. 1. Red. M. Adamowicz, I. Kopaczyńska, Toruń 2014, s. 76–87.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	100	4,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	65	2,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	85	3,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności